

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 6 oktober 2021 *

”Överklagande – Institutionell rätt – Enhetlig stadga för Europaparlamentets ledamöter – Ledamöter av Europaparlamentet som valts i italienska valkretsar – Ändring av pensionsrättigheter – Rättsakt som går någon emot – Provisoriskt ställningstagande – Självständiga rättsverkningar”

I mål C-408/20 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingetts den 1 september 2020,

Danilo Poggiolini, Rom (Italien), företrädd av F. Sorrentino, A. Sandulli och B. Cimino, avvocati,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europaparlamentet, företrädd av S. Alves och S. Seyr, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot samt domarna L. Bay Larsen (referent), C. Toader, M. Safjan och N. Jääskinen,

generaladvokat: J. Richard de la Tour,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 15 juli 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande

följande

* Rättegångsspråk: italienska.

Dom

- 1 Danilo Poggiolini har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 3 juli 2020, Falqui och Poggiolini/parlamentet (T-347/19 och T-348/19, ej publicerat, EU:T:2020:303) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom detta beslut avvisade tribunalen talan om ogiltigförklaring av meddelandet av den 11 april 2019, som upprättats av chefen för ”Enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid Europaparlamentets generaldirektorat för ekonomi. Nämnade meddelande avsåg justering av klagandens pension efter att beslut nr 14/2018 av Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Deputeradekammarens presidium, Italien) trätt i kraft den 1 januari 2019 (nedan kallat det omtvistade meddelandet).

Bakgrund till tvisten

- 2 Danilo Poggiolini är en före detta ledamot av Europaparlamentet, som valts i Italien. I denna egenskap uppbär han en ålderspension.
- 3 Den 12 juli 2018 beslutade deputeradekammarens presidium att göra en ny beräkning, enligt inbetalningssystemet, av pensionsbeloppen för tidigare ledamöter i nämnda kammare för mandatperioder fram till och med den 31 december 2011 (nedan kallat beslut nr 14/2018).
- 4 Genom att lägga till en kommentar i pensionsbeskeden för januari 2019 underrättade parlamentet klaganden om att hans pensionsbelopp kunde komma att omprövas vid genomförandet av beslut nr 14/2018 och att den nya beräkningen eventuellt skulle kunna leda till att felaktigt utbetalda belopp krävdes tillbaka.
- 5 Genom en odaterad skrivelse från chefen för ”Enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets generaldirektorat för ekonomi, som bifogades klagandens pensionsbesked för februari 2019, underrättade parlamentet klaganden om att parlamentets rättstjänst hade bekräftat att beslut nr 14/2018 automatiskt var tillämpligt på hans situation. I meddelandet angavs vidare att parlamentet, så snart det erhållit de nödvändiga uppgifterna från Camera dei deputati (Deputeradekammaren, Italien), skulle underrätta klaganden om hans nya pensionsrättigheter och att parlamentet skulle återkräva ett eventuellt överskjutande belopp under de kommande tolv månaderna. I meddelandet underrättades klaganden slutligen om att det slutgiltiga fastställandet av hans pensionsrätt skulle fastställas genom en formell rättsakt mot vilken det skulle vara möjligt att inge ett klagomål eller väcka talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 263 FEUF.
- 6 Därefter meddelade enhetschefen, genom det omtvistade meddelandet, klaganden att klagandens pension skulle justeras i förhållande till minskningen av motsvarande pensioner som utbetalats i Italien till före detta nationella ledamöter med tillämpning av beslut nr 14/2018. I meddelandet angavs även att klagandens pension skulle justeras från och med april 2019 med tillämpning av det förslag till fastställande av en ny pensionsrätt vilket bifogats som bilaga till nämnda meddelande. I samma meddelande gavs klaganden för övrigt en frist på 30 dagar, beräknad från mottagandet av meddelandet, för att yttra sig. Om klaganden inte inkom med något yttrande inom den föreskrivna fristen, skulle det omtvistade meddelandet anses ha slutgiltiga verkningar, vilket bland annat skulle innebära återbetalning av de belopp som felaktigt uppburits för månaderna januari–mars 2019.

- 7 Genom e-postmeddelande av den 22 maj 2019 översände klaganden sitt yttrande till den behöriga avdelningen vid parlamentet. I ett e-postmeddelande samma dag bekräftade parlamentet att det mottagit yttrandet och meddelade klaganden att ett svar skulle ges efter att parlamentet hade prövat hans argument.
- 8 Efter det att talan hade väckts vid tribunalen besvarade chefen för ”Enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets generaldirektorat för ekonomi, genom skrivelse av den 8 juli 2019, de synpunkter som klaganden hade inkommit med och angav att dessa inte innehöll några uppgifter som kunde motivera en omprövning av parlamentets ståndpunkt, såsom den kommit till uttryck i det omtvistade meddelandet, och att hans pensionsrätt och planen för återbetalning av felaktigt utbetalda belopp, såsom de räknats om och meddelats i bilaga till nämnda meddelande, följaktligen hade blivit definitiva vid tidpunkten för antagandet av detta meddelande.

Talan vid tribunalen och det angripna beslutet

- 9 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 10 juni 2019 väckte klaganden talan om ogiltigförklaring av det omtvistade meddelandet.
- 10 Den 29 augusti 2019 framställde parlamentet, genom särskild handling, en invändning om rättegångshinder.
- 11 Den 6 september 2019 inkom klaganden med en justering av sin talan.
- 12 Den 20 januari 2020 beslutade tribunalen att förena prövningen av den talan om ogiltigförklaring som väckts av Danilo Poggiolini, vilken registrerades under målnummer T-348/19, med prövningen av den talan som väckts av en annan klagande, som också var tidigare ledamot av parlamentet, och som registrerats under målnummer T-347/19.
- 13 Genom det överklagade beslutet, som meddelades med stöd av artikel 126 i tribunalens rättegångsregler, avvisade tribunalen talan i båda målen, eftersom det var uppenbart att de inte kunde tas upp till sakprövning.
- 14 Tribunalen fann inledningsvis, i punkt 53 i det överklagade beslutet, att det omtvistade meddelandet inte utgjorde en rättsakt som gick någon emot och därför inte kunde bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i den mening som avses i artikel 263 FEUF. Följaktligen avvisade tribunalen, i punkt 59 i det överklagade beslutet, klagandens första yrkande om ogiltigförklaring av detta meddelande, eftersom det var uppenbart att det inte kunde tas upp till sakprövning.
- 15 För att motivera denna bedömning angav tribunalen för det första, i punkterna 47–49 i det överklagade beslutet, att den omständigheten att den nya metoden för beräkning av pensioner var tillämplig sedan april 2019 inte var tillräcklig för att fastställa att parlamentet hade intagit en slutgiltig ståndpunkt i detta avseende. Dels framstår det omtvistade meddelandet uttryckligen som ett förslag. Dels skulle beslutet bli slutgiltigt först om mottagaren inte inkom med något yttrande inom 30 dagar från mottagandet. Klaganden hade emellertid inkommit med sådana synpunkter inom denna frist.

- 16 Tribunalen fann för det andra, i punkterna 52 och 56 i det överklagade beslutet, att parlamentets skrivelse av den 8 juli 2019 utgjorde parlamentets slutgiltiga ställningstagande i förhållande till klaganden och inte kunde betraktas som en rättsakt som enbart bekräftade det omtvistade meddelandet.
- 17 För det tredje slog tribunalen, i punkt 57 i det överklagade beslutet, fast att den omständigheten att den talan som väckts mot det omtvistade meddelandet inte kunde tas upp till sakprövning inte innebar ett åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd, eftersom åberopandet av denna rätt inte kunde leda till att de villkor för upptagande till sakprövning som uttryckligen föreskrivs i EUF-fördraget inte iaktogs och eftersom klaganden hade rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av skrivelsen av den 8 juli 2019.
- 18 För det fjärde underkände tribunalen, i punkt 58 i det överklagade beslutet, klagandens argument att parlamentet kunde undandra sig tribunalens kontroll genom att avstå från att besvara synpunkterna avseende det omtvistade meddelandet genom att ange att parlamentet i förevarande fall hade besvarat de framförda synpunkterna. Tribunalen preciserade dessutom att även om parlamentet rättsstridigt hade underlåtit att vidta åtgärder på denna punkt, har de berörda personerna under alla omständigheter fortfarande möjlighet att väcka passivitetstalan för att tvinga parlamentet att slutgiltigt ta ställning.
- 19 Tribunalen lämnade därefter, i punkterna 62 och 63 i det överklagade beslutet, klagandens andra yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som angavs i skrivelsen av den 8 juli 2019 utan bifall. Tribunalen ansåg att det var uppenbart att den inlägga om justering av talan som klaganden hade ingett inte kunde tas upp till sakprövning, eftersom en part endast kan justera yrkanden och grunder i sin ursprungliga talan när själva talan kan tas upp till sakprövning vid den tidpunkt talan väcktes.
- 20 Slutligen lämnade tribunalen, i punkt 67 i det överklagade beslutet, klagandens tredje yrkande om förpliktande för parlamentet att betala ut de belopp som felaktigt hade innehållits, eftersom det var uppenbart att detta yrkande inte kunde tas upp till sakprövning.

Parternas yrkanden

- 21 Klaganden har yrkat att domstolen ska
 - upphäva det överklagade beslutet,
 - följaktligen, ogiltigförklara det omtvistade meddelandet och det meddelande som översänts genom skrivelsen av den 8 juli 2019,
 - i annat fall, återförvisa målet till tribunalen, och
 - förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.
- 22 Parlamentet har yrkat att domstolen ska
 - ogilla överklagandet, och
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

Parternas argument

- 23 Klaganden har åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande. Dessa avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av huruvida parlamentets invändning om rättegångshinder hade framställts för sent, huruvida talan kunde väckas mot det omtvistade meddelandet och huruvida det yrkande om ogiltigförklaring som framställts i inlagan om justering av talan kunde tas upp till sakprövning.
- 24 Med hänsyn till de argument som klaganden har anfört till stöd för sina grunder ska klaganden anses ha yrkat att det överklagade beslutet ska upphävas i den del tribunalen däri avvisade klagandens yrkande om ogiltigförklaring av det omtvistade meddelandet och av beslutet enligt skrivelsen av den 8 juli 2019.
- 25 Genom sin andra grund, som ska prövas först, har klaganden gjort gällande att det omtvistade meddelandet utgör en rättsakt mot vilken talan kan väckas och att tribunalen har åsidosatt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rätten till ett effektivt domstolsskydd genom att avvisa talan om ogiltigförklaring av detta meddelande.
- 26 Klaganden har i detta avseende hävdats att detta meddelande inte endast är en förberedande rättsakt, eftersom det har haft omedelbara rättsverkningar genom att det från och med april 2019 medförde en minskning av det pensionsbelopp som utbetalats till klaganden.
- 27 Klaganden har dessutom anfört att det endast var en möjlighet att inkomma med yttranden och att minskningen av pensionsbeloppet, om denna möjlighet inte utnyttjas, skulle ha tillämpats utan något ytterligare ingripande från administrationens sida när den i det omtvistade meddelandet angivna tidsfristen på 30 dagar hade löpt ut. Klaganden har gjort gällande att han i förevarande fall inte hade erhållit något svar på sina synpunkter vid den tidpunkt han väckte talan och att han var tvungen att vidta åtgärder för att förhindra en rättsförlust.
- 28 Tribunalens synsätt innebär dessutom ett åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd. För det första skulle sökanden berövas skydd mot en åtgärd som har en direkt inverkan på hans situation. För det andra gör den det möjligt för parlamentet att undvika all domstolsprövning genom att avstå från att besvara de yttranden som inkommit från berörda parter.
- 29 Parlamentet har för det första hävdats att minskningen av klagandens pension var av provisorisk karaktär och att denna minskning hade kunnat omprövas på grundval av klagandens yttranden. Denna provisoriska karaktär framgår tydligt av lydelsen i det omtvistade meddelandet och av klagandens möjlighet att inkomma med yttranden innan det blivit slutgiltigt, en möjlighet som han använde på ett korrekt sätt. Parlamentets slutgiltiga ställningstagande fastställdes först senare.
- 30 För det andra säkerställdes klagandens domstolsskydd genom möjligheten att väcka talan mot det slutliga beslutet enligt skrivelsen av den 8 juli 2019. En sådan prövning skulle ha gjort det möjligt att, i förekommande fall, ogiltigförklara det omtvistade meddelandet och följaktligen avhjälpa verkningarna av detta. Risken för att parlamentet avstår från att besvara yttrandet kan uteslutas av det skäl som anges i punkt 58 i det överklagade beslutet.

Domstolens bedömning

- 31 Såsom tribunalen påpekade i punkt 45 i det överklagade beslutet framgår det av domstolens fasta praxis att alla bestämmelser – oavsett form – som antas av institutionerna och som är avsedda att ha bindande rättsverkningar anses utgöra ”rättsakter mot vilka talan kan väckas” i den mening som avses i artikel 263 FEUF (dom av den 20 februari 2018, Belgien/kommissionen, C-16/16 P, EU:C:2018:79, punkt 31, och dom av den 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 46 och där angiven rättspraxis).
- 32 För att avgöra huruvida den angripna rättsakten har sådana rättsverkningar är det nödvändigt att se till rättsaktens innebörd och att bedöma dessa verkningar mot bakgrund av objektiva kriterier, såsom rättsaktens innehåll, i förekommande fall med beaktande av det sammanhang i vilket den antogs och den antagande institutionens befogenheter (dom av den 20 februari 2018, Belgien/kommissionen, C-16/16 P, EU:C:2018:79, punkt 32 och där angiven rättspraxis, och dom av den 9 juli 2020, Republiken Tjeckien/kommissionen, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 47 och där angiven rättspraxis).
- 33 Det ska även erinras om, såsom tribunalen underströk i punkt 46 i det överklagade beslutet, att mellankommande rättsakter som syftar till att förbereda det slutliga beslutet, inom ramen för ett förfarande som omfattar flera faser, i princip inte utgör rättsakter som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 juni 2021, Ungern/parlamentet, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 43 och där angiven rättspraxis).
- 34 Sådana mellankommande rättsakter är för det första rättsakter som ger uttryck för den berörda institutionens preliminära uppfattning (dom av den 3 juni 2021, Ungern/parlamentet, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 44 och där angiven rättspraxis).
- 35 Tribunalen konstaterade emellertid, i punkterna 47–51 i det överklagade beslutet, att det omtvistade meddelandet inte fastställde parlamentets slutgiltiga ståndpunkt, eftersom den ståndpunkt som intogs i detta meddelande kunde ändras för att beakta uppgifterna i klagandens yttrande.
- 36 Klaganden kan inte vinna framgång med sitt argument att det omtvistade meddelandet inte var av provisorisk karaktär på grund av att dess verkningar först skulle bli slutgiltiga om klaganden inte hade yttrat sig inom den frist som angavs i meddelandet.
- 37 Såsom tribunalen konstaterade i punkt 49 i det överklagade beslutet inkom klaganden med synpunkter före utgången av denna frist, vilket därigenom hindrade att rättsverkningarna av det omtvistade meddelandet blev slutgiltiga.
- 38 Konstaterandet att en rättsakt från en institution utgör en mellankommande åtgärd som inte uttrycker en institutions slutliga ståndpunkt räcker emellertid inte för att på ett systematiskt sätt visa att denna rättsakt inte utgör en ”rättsakt mot vilken talan kan väckas” i den mening som avses i artikel 263 FEUF.
- 39 Det framgår av domstolens praxis att en mellankommande rättsakt som har självständiga rättsverkningar kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring, om det kan fastställas att den rättsstridighet som denna rättsakt är behäftad med inte kan avhjälpas i samband med en talan mot det slutliga beslut i vars beredande den ingår (dom av den 3 juni 2021, Ungern/parlamentet, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 46 och där angiven rättspraxis).

- 40 När ett bestridande av en mellankommande rättsakt i ett sådant förfarande inte kan säkerställa klaganden ett effektivt domstolsskydd mot rättsaktens verkningar kan klaganden således väcka talan om ogiltigförklaring av rättsakten med stöd av artikel 263 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 oktober 2001, Italien/kommissionen, C-400/99, EU:C:2001:528, punkt 63, dom av den 13 oktober 2011, Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, C-463/10 P och C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 56, och dom av den 3 juni 2021, Ungern/parlamentet, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 48).
- 41 I förevarande fall ska det understrykas, såsom tribunalen konstaterade i punkt 47 i det överklagade beslutet, och såsom klaganden har gjort gällande i sitt överklagande, att det omtvistade meddelandet medförde en omedelbar minskning av klagandens pension från och med april 2019, eftersom tillämpningen av denna minskning inte hade skjutits upp i avvaktan på resultatet av parlamentets förfarande.
- 42 Av detta följer att det omtvistade meddelandet som sådant hade självständiga rättsverkningar för klagandens ekonomiska situation.
- 43 Sådana verkningar kan inte jämföras med förfarandemässiga verkningar av rättsakter som uttrycker Europeiska kommissionens preliminära ståndpunkt eller med verkningarna av sådana rättsakter som har ansetts inte skada de berörda personernas intressen. Domstolen har funnit att en talan om ogiltigförklaring av sådana rättsakter inte kan tas upp till sakprövning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 november 1981, IBM/kommissionen, 60/81, EU:C:1981:264, punkterna 17 och 18).
- 44 Den omständigheten, som tribunalen påpekade i punkt 50 i det överklagade beslutet, att det framgår av det omtvistade meddelandet att parlamentet endast skulle återkräva de belopp som uppburits för månaderna januari–mars 2019 om klaganden inte inkom med något yttrande inom 30 dagar efter mottagandet av detta meddelande, kan inte påverka den omedelbara karaktären hos rättsverkningarna av detta meddelande.
- 45 Även om det i det omtvistade meddelandet föreskrevs att parlamentet skulle anta ett slutgiltigt ställningstagande efter det att parlamentet hade mottagit klagandens yttrande, är det utrett att det inte fanns någon frist för nämnda ställningstagande.
- 46 Det omtvistade meddelandets självständiga rättsverkningar kunde följaktligen bestå under en potentiellt lång period vars slutpunkt inte var definierad på förhand.
- 47 Eftersom en bestående minskning av pensionsbeloppet kan ha potentiellt oåterkalleliga konsekvenser för den berörda personen ska klaganden ha möjlighet att effektivt angripa det omtvistade meddelandet och således motsätta sig minskningen av sin pension (se, analogt, dom av den 30 juni 1992, Italien/kommissionen, C-47/91, EU:C:1992:284, punkt 28, och dom av den 9 oktober 2001, Italien/kommissionen, C-400/99, EU:C:2001:528, punkt 63).
- 48 Av detta följer, i motsats till vad tribunalen slog fast i punkt 57 i det överklagade beslutet, att en talan om ogiltigförklaring av det slutliga beslut som parlamentet ska anta efter mottagandet av klagandens yttrande inte kan garantera klaganden ett effektivt domstolsskydd.
- 49 Den möjlighet som den berörda personen har, om parlamentet inte bevarar dennes yttrande, att väcka passivitetstalan mot parlamentet, vilken tribunalen nämnde i punkt 58 i det överklagade beslutet, kan inte heller garantera klaganden ett effektivt domstolsskydd.

- 50 Parlamentet är skyldigt att besvara yttrandena inom en skälig frist (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2013, Omprövning Arango Jaramillo m.fl./EIB, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, punkt 28) och den berörda personen har följaktligen rätt att väcka passivitetstalan om institutionen inte iakttar denna skyldighet.
- 51 Domstolen har dessutom redan slagit fast att möjligheten att väcka en sådan passivitetstalan kan vara tillräcklig för att utesluta att kommissionen fortsätter att förhålla sig passiv till följd av att denna institution vidtagit en mellankommande rättsakt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 1997, Guérin automobiles/kommissionen, C-282/95 P, EU:C:1997:159, punkt 38).
- 52 Dessa överväganden kan emellertid inte vara avgörande i förevarande fall, eftersom en passivitetstalan som väckts mot parlamentet inte kan påverka det omtvistade meddelandets självständiga rättsverkningar och eftersom de nödvändiga fristerna för att först pröva en sådan talan och, därefter, i förekommande fall, en talan om ogiltigförklaring är alltför långa i ett sammanhang där detta meddelande medför en omedelbar minskning av den pension som utbetalas till en fysisk person.
- 53 I detta sammanhang saknar den omständigheten, som tribunalen påpekade i punkt 58 i det överklagade beslutet, att parlamentet i förevarande fall hade besvarat klagandens yttrande under alla omständigheter betydelse för bedömningen av huruvida talan om ogiltigförklaring av det omtvistade meddelandet kunde tas upp till sakprövning, eftersom svaret kom efter det att talan hade väckts.
- 54 Mot bakgrund av dessa omständigheter gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den i punkt 53 i det överklagade beslutet slog fast att det omtvistade meddelandets provisoriska karaktär gjorde det möjligt att anse att den inte utgjorde en rättsakt som gick någon emot och att den följaktligen inte kunde bli föremål för en talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 263 FEUF.
- 55 Överklagandet ska följaktligen bifallas såvitt avser den andra grunden och det överklagade beslutet ska upphävas i den del klagandens första yrkande i mål T-348/19 om ogiltigförklaring av det omtvistade meddelandet lämnades utan bifall.
- 56 Av detta följer även att det överklagade beslutet ska upphävas i den del det innebär avslag på klagandens andra yrkande i mål T-348/19 om ogiltigförklaring av beslutet enligt skrivelsen av den 8 juli 2019, eftersom avslaget på detta yrkande uteslutande grundar sig på att klagandens första yrkande om ogiltigförklaring av det omtvistade meddelandet inte kunde tas upp till sakprövning.
- 57 Under dessa omständigheter är det inte nödvändigt att pröva den första och den tredje grunden, eftersom dessa under alla omständigheter inte medför att det överklagade beslutet ska upphävas i större utsträckning.

Talan vid tribunalen

- 58 När domstolen upphäver tribunalens avgörande kan den i enlighet med artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till tribunalen för avgörande.

- 59 Eftersom parlamentet, genom sin invändning om rättegångshinder vid tribunalen, endast har gjort gällande att klagandens talan om ogiltigförklaring inte kunde tas upp till sakprövning på grund av att det omtvistade meddelandet utgjorde en förberedande rättsakt, ska denna invändning om rättegångshinder, av de skäl som anges i punkterna 38–54 i denna dom, underkännas.
- 60 Eftersom tribunalens bedömning vidare endast avsåg frågan huruvida talan kunde tas upp till sakprövning och tribunalen avvisade klagandens talan om ogiltigförklaring på grund av att det var uppenbart att den inte kunde tas upp till sakprövning utan att inleda det muntliga förfarandet, har domstolen inte tillgång till de uppgifter som krävs för att slutligt avgöra målet.
- 61 Målet ska följaktligen återförvisas till tribunalen för prövning av klagandens yrkande om ogiltigförklaring av det omtvistade meddelandet och av beslutet enligt skrivelsen av den 8 juli 2019.

Rättegångskostnader

- 62 Eftersom målet återförvisas till tribunalen ska frågan om rättegångskostnader anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

- 1) **Det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 3 juli 2020, Falqui och Poggiolini/parlamentet (T-347/19 och T-348/19, ej publicerat, EU:T:2020:303) upphävs såvitt tribunalen avvisade de yrkanden i mål T-348/19 som framförts av Danilo Poggiolini om ogiltigförklaring av meddelandet av den 11 april 2019, som upprättats av chefen för "Enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter" vid Europaparlamentets generaldirektorat för ekonomi, och som avsåg en justering av klagandens pension efter att beslut nr 14/2018 från Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Deputeradekammarens presidium, Italien) trätt i kraft den 1 januari 2019 och yrkandena om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut enligt skrivelse av den 8 juli 2019.**
- 2) **De invändningar om rättegångshinder som Europaparlamentet framställt vid Europeiska unionens tribunal avslås.**
- 3) **Mål T-348/19 återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av de yrkanden som framförts av Danilo Poggiolini i mål T-348/19 om ogiltigförklaring av detta meddelande och detta beslut.**
- 4) **Frågan om rättegångskostnader anstår.**

Underskrifter